Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 835
Vineri 27 aprilie 1962

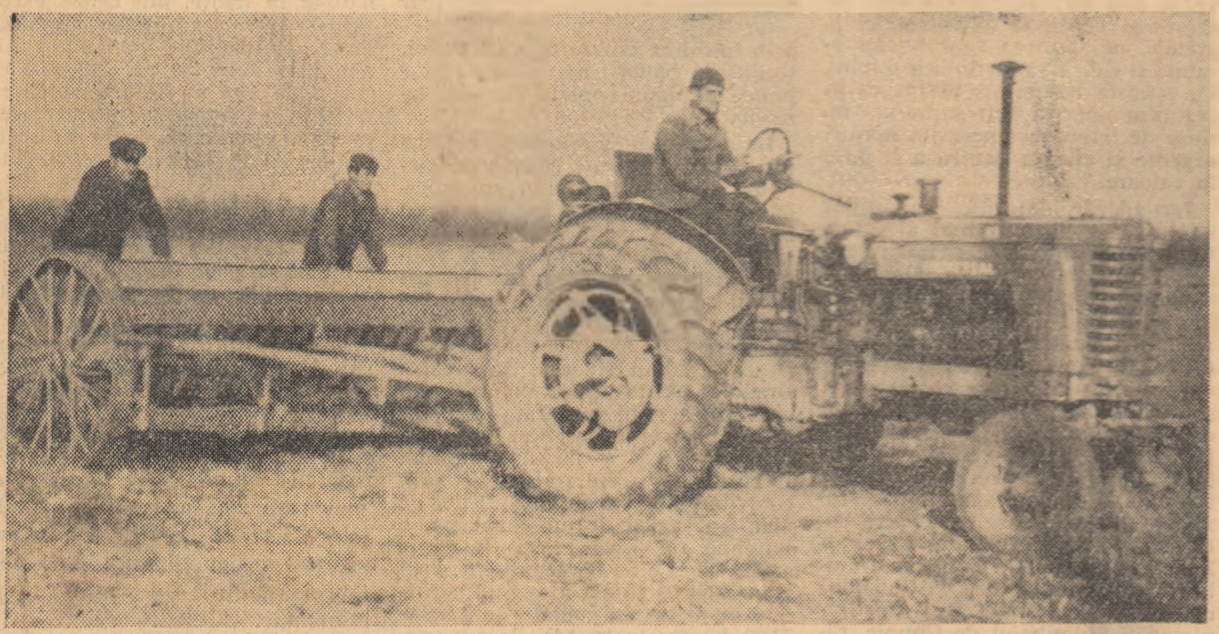
4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Însămînțatul porumbului se desfășoară cu intensitate

PE ULTIMELE HECTARE

În largul cîmpului, unele mai aproape, altele tocmai în fund de zare — cele zece tractoare de la S.M.T. Florești, raionul Focșani, care formează brigada lui Ion Orășeanu, lucrează de zor pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Golești, raionul Focșani.

Tractoristul Dragomir Abeaboeru și vicepreședintele gospodăriei colective din această comună, Dan Petrache (ca și „ajutorul" lor, Teodoru Temelie, elev la școala profesională de mecanici agricoli) care se văd în fotografie, sînt bucuroși că gospodăria colectivă este aproape gata cu însămînțatul porumbului pe cele 496 hectare. Dintre acestea, 100 hectare sînt destinate obținerii a 5.000 kg porumb boabe la hectar. Ei mai sînt bucuroși și pentru că toate lucrările au fost executate bine și la timp. Acest lucru chezășuiește obținerea de către gospodăria colectivă a unei recolte bogate, așa cum adunarea generală a colectiviștilor a prevăzut în planul de producție pe anul în curs.

— Colectiviștii noștri sînt mulțumiți de felul cum ne-au ajutat tractoriștii din brigada tovarășului Ion Orășeanu, mărturisea Dan Petrache, vicepreședintele gospodăriei, căci atît lucrările de pregătire a terenului pentru însămînțare, cît și cele de însămînțare n-au nici un cusur. Acum, cînd tractoriștii însămînțează ultimele hectare cu porumb, în termenul stabilit în cadrul întrecerii socialiste dintre brigăzi și tractoriști, înțeleg în întregime priceperea și hărnicia acestor tractoriști. Cu ajutorul lor, gospodăria noastră colectivă poate de-acum să raporteze că a terminat însămînțatul porumbului pe cele 496 hectare planificate.

Printre primele din țară

În seara zilei de 24 aprilie în raionul Slobozia, regiunea București, s-a terminat semănatul porumbului. În întîmpinarea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale și a zilei de 1 Mai, colectiviștii, mecanizatorii din S.M.T. și gospodării de stat au desfășurat larg întrecerea socialistă, străduindu-se a executa însămînțări de cea mai bună calitate. La gospodăriil colective cum sînt cele din Traianu, Smirna și Amara s-a însămînțat între 800—1.000 ha cu porumb. În întregul raion, colectiviștii au semănat fasole printre porumb pe 5.200 ha și dovleci pe 2.000 ha.

De asemenea, în raionul Zimnicea, regiunea București, s-a terminat însămînțatul porumbului pe 18.000 ha.

Și în gospodăriile colective și de stat din raionul Medgidia, regiunea Dobrogea, s-a încheiat însămînțatul porumbului pentru boabe (pe 33.540 ha). Totodată, porumbul pentru siloz a fost semănat pe aproape 80 la sută din suprafața planificată.

S-a anunțat ulterior că și în raioanele Fetești, Lehliu, Călărași și Urziceni, regiunea București, Negru Vodă și Istria, regiunea Dobrogea, Segarcea, regiunea Oltenia, s-a terminat însămînțatul porumbului.

În numai 7 zile

În toate cele 42 gospodării agricole colective din raionul Segarcea — regiunea Oltenia, a fost terminat semănatul porumbului pe 26.613 ha. Acest succes deosebit, obținut de către colectiviști în cinstea zilei de 1 Mai, s-a datorat faptului că zilnic cele 360 de tractoare și 200 de semănători ale S.M.T.-urilor Bîrca, Segarcea și Bechet au fost folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. La 290 de tractoare s-a asigurat și schimbul de noapte, în vederea pregătirii terenului. Totodată, pe tarlalele mai puțin zvîntate au fost folosite în medie 3.300 de atelaje.

Demn de subliniat e faptul că semănatul porumbului a fost realizat în numai 7 zile.

Au dublat viteza zilnică de lucru

Ca urmare a faptului că viteza zilnică de lucru la însămînțatul porumbului a fost dublată față de săptămîna trecută, în ultimele zile, în raioanele regiunii Iași au fost însămînțate 30.000 ha cu porumb.

În raioanele Iași, Pașcani și Vaslui porumbul s-a însămînțat pe mai bine de 40 la sută din suprafața planificată.

În două schimburi

Pentru a termina în timp cît mai scurt însămînțatul porumbului, în gospodăriile colective din raioanele Mizil și Rm. Sărat, regiunea Ploiești, mecanizatorii lucrează în două schimburi. Noaptea ei pregătesc terenul, iar ziua însămînțează. În acest fel se însămînțează zilnic în fiecare raion, cîte 5.000—6.000 ha.

De pe acum, 45 de gospodării colective din cele două raioane, — între care cele din Ciorăști, Fîntînele, Amaru, Vadu Săpat — au terminat însămînțatul porumbului.

UMĂR LA UMĂR

Cînd au ieșit în campania agricolă de primăvară, membrii brigăzii a 5-a de tractoare de la S.M.T. Sîntana, regiunea Crișana, și-au luat angajamentul ca în acest an să depășească planul anual de producție cu cel puțin 1.000 de hantri și să realizeze economii de 25.000 lei. O parte din aceste angajamente priveau bineînțeles lucrările de primăvară.

Și vrednicii mecanizatori din această brigadă au pornit la lucru. Ei i-au chemat la întrecere socialistă pe mecanizatorii din brigada a 6-a care lucrează tot pe ogoarele gospodăriei colective din Sîntana, care la rîndu-le s-au angajat să depășească planul anual cu 900 hantri și să obțină economii de 7.950 lei.

Întrucît și în regiunea Crișana primăvara anului acesta a venit tîrziu, mecanizatorii din brigada a 5-a, sub conducerea comunistului Toma Traian, au cercetat cu grijă tarlalele și ori unde au găsit locuri zvîntate au trecut la pregătirea terenului pentru însămînțări.

— Lozinca sub care ne vom întrece acum, ne-a spus tov. Toma Traian, șeful brigăzii a 6-a, este: „Să obținem 5.000 kg. porumb la hectar pe întreaga suprafață de 918 ha. Să realizăm numai lucrări de excelentă calitate".

În fiecare dimineață, tractoriștii fruntași ai brigăzii: Ion Bocor, Ioan Iacob, Arpad Covaci, Alexe Solomon au pornit la lucru o dată cu zorii.

Astfel, în fiecare zi au ieșit la semănat 18 semănători cu tracțiune animală și 6 semănători cu tracțiune mecanică. În întrecerea socialistă dintre colectiviști cele mai mari suprafețe de teren au fost semănate de cei din brigada I condusă de Gheorghe Selejan. Ca urmare a împletirii muncii tractoriștilor cu a colectiviștilor, lucrîndu-se umăr la umăr, s-a reușit ca zilnic să se însămînțeze cîte 100—110 hectare cu porumb, astfel încît această lucrare a fost terminată la vreme.

Pe ogoarele gospodăriei colective „Drum Nou"

Cu cîtva timp în urmă, și la gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Plopu, raionul Făurei, a avut loc o însuflețită adunare, în cadrul căreia colectiviștii au stabilit ca invitații lor la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale să fie președintele și inginerul agronom al gospodăriei. Cu acest prilej, colectiviștii și mecanizatorii, care au participat la adunare, și-au luat angajamentul ca în cinstea sesiunii și a zilei de 1 Mai să facă totul pentru terminarea campaniei agricole de primăvară. Brigăzile întîi și a treia de cîmp au chemat la întrecere celelalte brigăzi pentru folosirea din plin a fiecărei ore bune de lucru și pentru efectuarea de lucrări de cea mai bună calitate.

Angajamentele nu au rămas vorbe goale. Colectiviștii, ajutați de mecanizatori, au muncit cu spor, folosind cu pricepere timpul bun de lucru, mașinile și brațele de muncă. Acum ei sînt pe terminate cu lucrările de însămînțări.

— În două zile, în două zile și jumătate, vom termina muncile de primăvară — ne spunea acum cîteva zile șeful uneia din brigăzile de tractoare — Tudorache Otelea. În felul acesta ne îndeplinim angajamentul luat în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale și a zilei de 1 Mai.

— De un real ajutor în această privință, a intrat în vorbă Dumitru Ștefănescu, șeful celeilalte brigăzi de tractoriști, ne-a fost inițiativa organizației de partid de a crea schimbul II pe tractoare, format din colectiviști. Da, unii din colectiviști au fost în această campanie și tractoriști. E vorba de acei colectiviști ca Ion Gheorghe, Ionel Moldoveanu, Costică Vlad, Ionel Limpance și alții, care au mai lucrat un timp pe tractor. De altfel, conducerea S.M.T. Ianca a verificat cunoștințele fiecăruia în parte și numai pe baza aprobării date de tov. director al S.M.T. am încredințat mașinile „noilor" tractoriști. Astfel s-a putut lucra mai din plin la pregătirea terenului și la semănat. În buna desfășurare a lucrărilor, un rol important l-au avut mecanizatorii de la S.M.T., tovarăși ca Enache Brînză care a reușit să-și depășească planul cu 100 la sută, constituind un exemplu demn de urmat.

Campania din primăvara aceasta a dovedit din nou că la Plopu sînt colectiviști harnici, cu tragere de inimă pentru gospodăria lor colectivă. Ea a mai dovedit că mecanizatorii celor 2 brigăzi de tractoriști care lucrează aici, sînt un sprijin neprecupețit pentru colectiviști în bătălia pentru obținerea unor recolte sporite, pentru realizarea angajamentului luat de colectiviști de a dobîndi în acest an o producție de 5.500 kg porumb boabe la ha de pe întreaga suprafață de 800 ha. semănate cu porumb.

COMUNICAT

În zilele de 23—25 aprilie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La ședință au luat parte membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central, miniștrii, șefii secțiilor C.C. al P.M.R., primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și din institutele de cercetări agricole.

În cadrul dezbaterilor, la care au luat parte numeroși vorbitori, plenara a făcut bilanțul activității desfășurate de partid în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Încheierea, cu mult înainte de termenul stabilit de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, a colectivizării agriculturii a fost apreciată de plenară ca o mare victorie a partidului și a întregului popor în opera de desăvîrșire a construcției socialismului, ca o expresie strălucită a încrederii și hotărîrii cu care țărănimea urmează calea arătată de partid.

Plenara a dezbătut propunerile prezentate de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la:

— reorganizarea conducerii agriculturii potrivit cu necesitățile noii etape de dezvoltare a ei, pentru a i se asigura o conducere științifică și unitară, a crea condiții pentru participarea la conducerea agriculturii a celor mai pregătite cadre, care lucrează nemijlocit în producție, și a se asigura o legătură strînsă a organelor de conducere cu unitățile agricole de producție;

— redistribuirea cadrelor în agricultură pentru a se asigura încă în acest an cadre de specialiști cu studii superioare pentru fiecare gospodărie agricolă colectivă;

— îmbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol, legarea lui mai strînsă de practică, pentru ca numărul și nivelul de pregătire a cadrelor pe care le formează să corespundă cerințelor agriculturii socialiste în continuă dezvoltare;

— răspîndirea cunoștințelor agricole în masele țărănimii colectiviste.

Toate propunerile au fost adoptate în unanimitate.

Propunerile privind reorganizarea conducerii agriculturii vor fi puse în dezbaterea Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Plenara a adoptat o hotărîre cu privire la întărirea continuă a rîndurilor partidului. Sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn în această privință se îndeplinesc cu succes. S-a asigurat o compoziție bună a partidului, nivelul cunoștințelor și pregătirii politico-ideologice a membrilor și candidaților de partid este în continuă creștere, s-au întărit și mai mult unitatea și coeziunea rîndurilor partidului, combativitatea membrilor și candidaților de partid.

Organele și organizațiile de partid vor trebui să acorde în continuare atenție deosebită primirii în partid a muncitorilor din industrie și construcții.

Plenara constată că un mare număr de țărani care participă activ la viața politică și obștească, muncesc cu răspundere și devotament pentru înfăptuirea politicii partidului, doresc să intre în partid. Pentru îndeplinirea sarcinilor mari care stau în fața partidului la sate, plenara consideră necesar să fie primiți în partid un număr mai mare de colectiviști, spre a se întări organizațiile de partid din gospodăriile colective.

Întrucît un număr însemnat de intelectuali, care au adus o contribuție activă, valoroasă la înfăptuirea politicii partidului, solicită să fie primiți în rîndurile lui, este necesară îmbunătățirea muncii de primire în partid a intelectualilor.

Organele și organizațiile de partid să se preocupe sistematic de munca în rîndurile femeilor, atrăgîndu-le în toate acțiunile politice, economice, sociale; să fie primit în partid un număr mai mare de femei de la orașe și sate, fruntașe în producție și active în munca obștească.

Plenara a hotărît modificarea unor prevederi ale Statutului partidului, corespunzător măsurilor adoptate.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, care a evidențiat însemnătatea istorică a încheierii colectivizării și, în numele Biroului Politic, a adus calde felicitări organelor și organizațiilor de partid, activului de partid, tuturor membrilor partidului, activului fără de partid care au desfășurat o perseverentă și entuziastă muncă politico-organizatorică în vederea încheierii transformării socialiste a agriculturii.

Vorbitorul a caracterizat importanța deosebită a măsurilor adoptate de plenară și a înfățișat sarcinile ce stau în fața organelor și organizațiilor de partid cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste, creșterea producției agricole, întărirea continuă a activității partidului la sate, realizarea cu succes a obiectivelor mărețe trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn în toate domeniile construcției socialiste.

Invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale

Președintele de la Aradul Nou

Cu cîțiva ani în urmă, într-o adunare generală, membrii gospodăriei colective „Elena Pavel" din Aradul Nou l-au ales ca președinte pe comunistul Ion Pagu. „Este un om harnic, bun gospodar. Dă dovadă de multă inițiativă și pune multă inimă în tot ce face", iată cum l-au caracterizat colectiviștii care l-au propus și l-au susținut.

La început, noul președinte a avut de întîmpinat, ce e drept, unele greutăți în organizarea muncii, în conducerea treburilor gospodăriei. Muncind însă cu perseverență, cerînd întotdeauna sprijinul colectiviștilor, în primul rînd pe al colectiviștilor membri de partid, antrenînd în muncă întregul consiliu, precum și pe fiecare șef de echipă și brigadier, Ion Pagu a reușit să organizeze și să conducă tot mai bine treburile gospodărești.

„Acum cînd am pus la punct organizarea muncii ne dăm seama cît de necesar e să ne îndreptăm atenția spre folosirea cît mai cu spor a puținului teren pe care-l avem. Iată de ce eu propun să ne ocupăm de ridicarea producției legumicole la unitatea de suprafață și să cultivăm cît mai multe legume forțate", a spus într-o ședință de partid Ion Pagu.

Comuniștii au cerut atunci explicații mai ample. Președintele gospodăriei le-a arătat că ar fi bine să se construiască grabnic o seră, și să se cultive legume forțate în răsadnițe.

Astăzi gospodăria colectivă are 3 sere de cîte 800 metri pătrați fiecare. Tot aci se cultivă culturi forțate în răsadnițe pe mai bine de 4.500 metri pătrați. Veniturile realizate din legumicultură în 1961 au fost de 960.000 lei, adică aproape 23.000 lei de fiecare hectar cultivat.

În anul trecut, castraveții de salată obținuți de colectiviștii din Aradul Nou au fost distinși cu Marele premiu al expoziției internaționale de la Erfurt și cu Medalia de Aur.

Pentru anul 1962, membrii gospodăriei colective „Elena Pavel" din Aradul Nou și-au propus să obțină din cultura legumelor un venit bănesc de 1.372.000 lei, adică peste 56 la sută din totalul veniturilor bănești.

Succesele obținute de colectiviștii din Aradul Nou în cultura legumelor ca de altfel și în celelalte sectoare de activitate, sînt strîns legate și de activitatea neobosită a președintelui lor.

Iată de ce, recent, ei l-au delegat să participe ca invitat la lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

C. VASIA

Cu adîncă bucurie

Și Uzinei de pompe și mașini agricole din București i-a revenit cinstea de a trimite invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Unul dintre aceștia este lăcătușul Constantin Buchman, de la secția Pompe.

Lucrează în uzină dinainte de naționalizare și a fost martorul dezvoltării și înfloririi acesteia în anii regimului de democrație populară.

— Pe vremea patronului se lucra în cîteva clădiri prăpădite, întunecoase, într-o turnătorie veche, fără aerisire, în condiții neînchipuit de grele, își amintește el. După naționalizare, partidul a pus accentul pe profilarea și înzestrarea uzinei cu tehnica nouă. Priviți acum halele, mașinile pe care le avem, hala cea nouă pe care abia am terminat-o. E o adevărată mîndrie a uzinei și un simbol a ceea ce vom realiza în anii viitori.

Producția de pompe a uzinei a atins de acum o înaltă specializare. La rafinăria construită de țara noastră în India, ca și pe multe șantiere de desecări sau complexe de irigații pompele Duplex, pompele centrifugale de tipul Dunărea 750, Dunărea 450 și alte tipuri de pompe s-au dovedit a avea performanțe la nivelul tehnicii mondiale, asigu-

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 4-a)

IN GOSPODĂRIILE AGRICOLE COLECTIVE

Să planificăm cu chibzuială investițiile

Izvorul dezvoltării și consolidării economico-financiare a gospodăriilor colective îl constituie creșterea continuă și într-un ritm rapid a proprietății obștești. Pentru dezvoltarea neintreruptă a acestui izvor, alături de mijloacele proprii ale gospodăriilor colective, un rol important îl are sprijinul puternic pe care statul nostru democrat-popular îl acordă țărănimii. Mașini și tractoare, cadre de specialitate, credite, materiale de construcție, semințe selecționate, material săditor pomiviticol, animale de rasă — toate acestea dovedesc cu o mare putere de convingere ajutorul susținut pe care partidul și guvernul îl acordă gospodăriilor colective.

Ing. NICOLAE BRAȘOVEANU
cercetător principal din Institutul Central pentru coordonarea cercetărilor agricole

În ansamblul acestui uriaș efort de ordin economic, financiar și organizatoric, un rol important revine creditelor pe termen lung acordate unităților pentru investiții. În primii 3 ani ai planului șesenal, investițiile în agricultură depășesc cu aproape trei miliarde prevederile din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. Se ajunge astfel ca volumul investițiilor pentru anul 1962 să se apropie de nivelul prevăzut pentru anul 1965.

Paralel cu folosirea creditelor, în ultimii ani au crescut considerabil investițiile finanțate din resursele proprii ale gospodăriilor colective. Ca urmare a consolidării lor economice, tot mai multe unități își dezvoltă avuția obștească fără a mai apela la credite de stat.

Analizînd sursele de creștere a mijloacelor fixe — partea cea mai importantă a proprietății obștești — se constată că, dacă în perioada 1951-1955 împrumuturile acordate de stat au crescut de la 34 la 53 la sută din totalul valorii mijloacelor fixe, în perioada următoare, greutatea lor specifică a scăzut continuu ajungînd, în 1960, la circa 26 la sută din totalul investițiilor deși, ca cifră absolută, creditele au crescut mult. Acest fapt ilustrează creșterea potențialului economic al gospodăriilor colective și evidențiază aplicarea în practică a indicațiilor date de partid și guvern de a se folosi pentru investiții în măsură mai mare mijloacele materiale și bănești proprii.

Planificarea cu maximum de eficiență a investițiilor în gospodăriile colective trebuie să fie orientată în direcțiile stabilite în documentele de partid și de stat și anume, spre realizarea obiectivelor principale privind dezvoltarea intensivă a producției, sporirea avutului obștesc, consolidarea economico-organizatorică a unităților. Aceasta înseamnă că investițiile trebuie îndreptate, înainte de toate, spre procurarea de animale de producție, ridicarea de construcții, executarea de lucrări hidroameliorative, plantații.

Folosirea chibzuită a investițiilor atrage după sine dezvoltarea complexă a fiecărei gospodării colective. Numai astfel alături de producția de cereale — baza întregii producții agricole — pot fi dezvoltate și alte ramuri de producție și, în primul rînd, creșterea animalelor. Analizînd structura creditelor acordate de stat pe principalele categorii de investiții, observăm că în perioada 1955—1961 cea mai mare parte a lor a fost folosită pentru procurarea de animale de producție.

Sporind efectivele de animale și producțiile acestora, în unități se creează condiții de folosire mai completă a rezervelor materiale și a forței de muncă, are loc o mai rațională îmbinare a producției vegetale și animale, cresc continuu veniturile colectiviștilor.

Măsura cea mai importantă în folosirea chibzuită a mijloacelor bănești, în vederea dezvoltării sectorului zootehnic o constituie creșterea animalelor din prăsilă proprie. Această măsură a constituit principala cale de sporire a efectivelor de animale de producție în multe din gospodăriile agricole colective din țara noastră puternic dezvoltate. Printre acestea se află cele din Hărman, regiunea Brașov, Topalu, regiunea Dobrogea, Mădăraș, regiunea Crișana, și multe altele. Pentru creșterea rapidă a producției-marfă de carne, în planificarea investiții-

(Continuare în pag. 4-a)

Membrii gospodăriei colective din Romînești, regiunea Ploiești, obțin importante venituri din sectorul legumicol. În fotografie: aspect de la îngrijitul răsadurilor

ENE GHEORGHE
președintele gospodăriei colective din Ceamurlia de Jos, regiunea Dobrogea

MARIN VASILESCU
președintele gospodăriei colective din comuna Balaciu, raionul Urziceni

Cu entuziasmul caracteristic tinereţii

Maria Florea, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Cringurile, regiunea Argeş, i-a convocat pe utemişti cu cîteva săptămîni în urmă şi le-a spus:

— Gospodăria noastră colectivă a rămas în urmă cu muncile de primăvară. E nevoie să ne mărim eforturile, să fim în primele rînduri, pentru a da exemplu oamenilor de cum să muncească în aceste zile. Să organizăm întrecerea în aşa fel, încît să întîmpinăm sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale şi ziua de 1 Mai, cu lucrările de primăvară din gospodărie, complet terminate.

Chemării organizaţiei U.T.M. i-au răspuns cu entuziasm mulţi tineri. Gheorghe M. Stoica, Niculae St. Hărăscu, Ecaterina Prodan au arătat că vor munci la semănatul culturilor din epocile I şi a II-a, inclusiv al porumbului, cu toate forţele.

Chiar de a doua zi dimineaţa, ei au împînzit cîmpurile. Laolaltă cu vîrstnicii — şi ajutaţi de o brigadă de mecanizatori de la gospodăria de stat Cuparu — ei au contribuit la grăbirea însămînţărilor. Între colectiviştii cu experienţă mai bogată, cum sînt Gh. Cristea, Aurel Dinu, Iulian Podariu şi Paul R. Ionescu şi utemiştii din gospodărie s-a pornit o întrecere pasionantă. Din cauză că nu toate tarlalele erau bine zvîntate spre a se putea lucra cu tractoarele, a fost nevoie ca o parte din cele 400 ha cu porumb pentru boabe să fie semănate cu atelajele gospodăriei. Utemiştii au semănat numai ei singuri cîte 10—15 ha pe zi. Au plecat la lucru din zori înainte de răsăritul soarelui. Şi-au organizat munca repartizînd cu chibzuinţă atelajele şi nici unul nu a plecat de pe cîmp, pînă cînd suprafeţele hotărîte a fi semănate în ziua respectivă n-au fost date gata.

— A crescut mult nivelul cunoştinţelor şi conştiinţei tineretului nostru, mi-a spus tov. Niculae N. Dinu, preşedintele gospodăriei colective. Urmînd îndrumările organizaţiei de partid ei se dovedesc permanent de folos în toate acţiunile. O să vă dau încă un exemplu recent, din muncile de primăvară.

...Preşedintele îmi povesteşte apoi, că la desfundatul cu hîrleţul a unor terenuri în pantă, pe 5 hectare, pe care a început să se planteze, zilele trecute, viţă de vie, au muncit nu numai utemiştii din gospodărie, ci şi peste 50 de elevi ai şcolii pomicole din comuna Cringurile. Participarea lor la lucru a pornit cu o... solemnitate emoţionantă: Preşedintele s-a pomenit într-o dimineaţă cu un detaşament întreg de tineri de la şcoală, sub conducerea directorului Victor Teodorescu. Unul dintre elevi, Marin Gh. Florea i s-a adresat:

— Părinţii noştri sînt cu toţii colectivişti din comună. Noi avem azi posibilitatea să învăţăm şi să ne calificăm cu ajutorul burselor primite din partea statului. Cărţile, masa, hrana ne sînt date gratuit. Oare am putea sta deoparte cînd în aceste zile în gospodărie, trebuie zorite toate muncile agricole?

Şi cu hîrleţele pe umăr, sub conducerea inginerului gospodăriei, Dumitru Buzescu, elevii au plecat pe dealul de la marginea comunei. Au executat în scurtă vreme, împreună cu alţi tineri din gospodărie desfundatul pe curbele de nivel, transformînd ci totul aspectul unui deal pe care nu creşteau înainte decît tufe şi iarbă bărboasă... După ce au terminat desfundatul, urmînd îndemnul tov. Stan I. Gheorghe, secretarul organizaţiei de bază P.M.R. al gospodăriei, tinerii elevi au trecut la o altă acţiune pilduitoare: au executat gropi şi au plantat un hectar cu trandafiri pentru recolta cărora gospodăria a şi încheiat contract.

Tinerii participă cu entuziasm şi însufleţire şi la alte acţiuni, iau parte la manifestările formaţiilor artistice din cadrul căminului cultural, la concursuri gen „Cine ştie, cîştigă", antrenîndu-i şi pe cei vîrstnici. Ei sînt în fruntea acţiunii de mobilizare la cercurile de citit, organizate în circumscripţiile comunei.

Pe bună dreptate preşedintele gospodăriei colective din Cringurile vorbea cu mîndrie despre tinerii din comună.

AL RAICU

Brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din comuna Manasia, regiunea Bucureşti, este mult apreciată în comună şi în împrejurimi pentru spectacolele pe care le prezintă. Iat-o în fotografie repetînd un nou program pe care îl va prezenta în curînd.

Foto: T. IOANEŞ

NOI ÎNFĂPTUIRI ÎN SATELE NOASTRE

Noul magazin universal al cooperativei de consum din comuna Grabaţi, regiunea Banat, asigură din belşug pe cumpărători cu mărfuri variate şi de bună calitate.

Foto: I. LEŞEANU

Cu sprijinul colectiviştilor

În întîmpinarea Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale şi a zilei de 1 Mai, în multe comune din raionul Satu Mare, la îndrumarea organizaţiilor de partid, un mare număr de colectivişti a luat parte în ultimele săptămîni la acţiuni importante de folos obştesc. Astfel, colectiviştii din comuna Ambud au participat la terminarea construcţiei şcolii de 8 ani de aici; în comunele Mădăraş şi în satul Ciodreag, colectiviştii au lucrat voluntar la terminarea unor noi magazine universale ale cooperativelor de consum.

La construcţia magazinului universal din Mădăraş, colectiviştii au executat prin muncă voluntară un mare volum de lucrări, realizînd o economie de peste 8.500 lei. În această acţiune s-au evidenţiat în mod deosebit deputatul Geipler Mihai şi colectiviştii Ţintă Gheorghe, Necşe Romulus, Schidt Coloman şi Zaha Ioan Flori.

M. SCHWARTZKOPF
corespondent

Comuna se face mai frumoasă

Membrii gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Uda Clocociov, regiunea Bucureşti, au hotărît ca în acest an să-şi înfrumuseţeze şi mai mult comuna. O dată cu venirea primăverii au şi pornit la lucru: au cărat şi aşternut pietriş şi balast pe şoseaua principală pe o distanţă de 5 km, au plantat 400 pomi, au făcut rînduri cu flori, cu lărgit drumul principal care leagă sediul gospodăriei cu anexele (grajduri, ateliere, magazii) pe o distanţă de 2 km, pe care de asemenea au pus pietriş şi stîlpi pentru lumină electrică.

Tot prin muncă patriotică în comună a fost amenajat un parc al tineretului, iar acum se lucrează la un teatru de vară care va fi gata în cinstea zilei de 1 Mai.

Colectiviştii din Uda Clocociov se mîndresc şi cu fanfara lor compusă din 37 ţărani colectivişti, care a obţinut o menţiune la finala celui de al VI-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori.

Dirijată de Ion Popescu, tînăr învăţător din comună, fanfara contribuie dese ori la organizarea zilelor de odihnă colectivă care au loc în diferite comune din raionul nostru.

Toate aceste acţiuni au fost posibile cu sprijinul entuziast al tuturor colectiviştilor, al dragostei lor pentru comună.

LINCĂ NAIDIN
corespondent

Cinematografe săteşti

În cinstea zilei de 1 Mai, de curînd în satele Girceni — raionul Negreşti — şi Soleşti — raionul Vaslui — regiunea Iaşi, au fost deschise noi cinematografe. Sălile noilor cinematografe au fost dotate cu aparate de proiecţie şi cu mobilier nou. Pînă la sfîrşitul acestei luni, vor mai lua fiinţă cinematografe noi şi în comunele Cozia, Cîrniceni şi Mădîrjac, raionul Iaşi, Sireţel — raionul Paşcani — şi Muntenii de Sus — raionul Vaslui.

Pămîntul — izvor nesecat de bogăţie

Colectivizarea agriculturii ţării noastre a deschis perspective nemaiîntîlnite de sporire a producţiei agricole, vegetale şi animale. S-au creat condiţii din cele mai bune pentru folosirea cu mare randament a pămîntului, maşinilor, uneltelor agricole şi forţei de muncă — factori de bază în crearea unei abundenţe de produse şi unui nivel de trai cît mai îmbelşugat. Colectivizarea agriculturii permite oamenilor muncii, conduşi de partid, să-şi organizeze întreaga lor activitate într-un chip nou, socialist, în aşa fel încît să smulgă pămîntului roade tot mai bogate.

Şi în regiunea noastră există posibilităţi însemnate de sporire continuă a producţiei agricole. Mobilizarea uriaşelor forţe unite în gospodăriile colective, îndrumarea şi sprijinirea lor concretă în decursul întregii lor activităţi productive, este una din preocupările centrale ale organelor de partid şi de stat din regiune, ale consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective şi ale maselor întregi de ţărani colectivişti.

Plenara lărgită a Comitetului regional Cluj al P. M. R., cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, a pus un accent deosebit pe creşterea continuă a producţiei agricole, pe sporirea suprafeţelor arabile şi ridicarea fertilităţii solului. Cu această ocazie s-a arătat că în regiunea noastră sînt suprafeţe întinse de teren care necesită măsuri urgente şi eficace pentru a fi puse în valoare.

Într-adevăr, datorită condiţiilor natural-geografice şi mai ales faptului că înaintea colectivizării agriculturii posibilităţile de punere în valoare a tuturor suprafeţelor de teren, în mod organizat, erau limitate, în regiune s-a ajuns la situaţia ca din suprafaţa totală agricolă de peste un milion de hectare, trei sferturi să fie supuse fenomenului de eroziune. Astfel, în raioanele Dej, Zalău, Gherla şi altele, există încă suprafeţe de teren destul de însemnate, erodate sau supuse eroziunii. În numeroase gospodării colective cum sînt cele din Ceaca şi Zalha, raionul Dej, Hopîrta, Ciumbrud, Ciugudul de Sus şi Ciugudul de Jos, raionul Aiud, Bistriţa, Cranimăt şi Sînmihaiul de Cîmpie, raionul Bistriţa şi multe altele, sînt astfel de terenuri care necesită de urgenţă lucrări de îmbunătăţire a lor.

Faţă de această situaţie, plenara Comitetului regional de partid a hotărît să se ia măsuri corespunzătoare pentru redarea de noi terenuri agriculturii şi ridicarea continuă a fertilităţii acestora. S-a stabilit ca în fiecare gospodărie colectivă să se întocmească un plan concret care să cuprindă întregul ansamblu de măsuri ce se vor aplica în scopul punerii în valoare a mari suprafeţe de teren. Astfel, în 1962 vor fi redate agriculturii regiunii, prin lucrări de prevenire şi combatere a eroziunii solului, peste 57.000 ha, iar pînă 1965, circa 260.000 hectare.

În condiţiile noi create în regiune prin colectivizarea agriculturii, prin comasarea gospodăriilor colective mici în gospodării agricole colective mari cu suprafeţe în jurul a 1.500 ha şi ca urmare a sprijinului preţios acordat acestora de către stat prin maşini, cadre etc., s-au deschis posibilităţi mari de punere în valoare şi de folosire chibzuită a pămîntului. Prin unificarea recentă a gospodăriei colective din satul Fodora, bunăoară, cu cele din satele învecinate, o însemnată suprafaţă de teren slab productiv, aflat în diferite stadii de eroziune, va putea fi folosită mult mai eficient prin înfiinţarea unei livezi de pomi fructiferi. Prin comasarea unităţilor lor cu gospodăriile colective învecinate, colectiviştii din Muncel, Sălişca, comuna Cîţcău, raionul Dej, cei din Jichişul de Jos, din Glod, acelaşi raion, vor putea să obţină de pe cele peste 100 hectare care în prezent sînt puternic erodate, producţii mari de fructe şi nutreţuri.

Experienţa gospodăriilor colective din Luncani, Plăieşti, raionul Turda, Mirăslău, raionul Aiud, Jeica, raionul Bistriţa, Someş-Odorhei, Romînaşi, raionul Zalău, Viile Dejului, Cîţcău, raionul Dej, Dragu, raionul Huedin şi altele, arată că prin folosirea chibzuită a terenului, veniturile băneşti ale gospodăriilor pot fi dublate, triplate şi chiar înzecite.

Despre posibilităţile colectiviştilor din regiunea Cluj în folosirea mai raţională a terenurilor

În asemenea gospodării colective s-au luat măsuri eficace de stăvilire a eroziunii solului pe suprafeţele arabile situate pe pante, de ameliorare a celor din lunca rîurilor, de punere în valoare a solurilor slab productive prin plantaţii de vii şi pomi fructiferi, de îmbunătăţire a păşunilor erodate etc. La gospodăria agricolă colectivă din Dragu, raionul Huedin, pe valea Dragului exista scoasă complet din circuitul agricol suprafaţa de peste 120 de ha, înmlăştinită, ocupată doar de sălcii şi păpuriş. În anii trecuţi cu ajutorul statului şi prin contribuţia efectivă a locuitorilor de aici, s-a construit un canal pe o lungime de 3.000 metri liniari şi astăzi locul e de nerecunoscut. Prin valorificarea totală a acestei suprafeţe se realizează anual cîte 2.500—3.000 kg fîn la hectar. Pe suprafeţele de teren situate pe pante de pe care se obţineau doar 300-500 kg fîn la ha, colectiviştii au înfiinţat plantaţii de vii (pe 7 ha) şi pomi fructiferi (pe 15 ha), reuşind să realizeze venituri de 10—12 ori mai mari ca în trecut. Lucrări de ameliorare au fost făcute şi pe cele 250 hectare de păşune care din cauza păşunatului neraţional, a încărcăturii prea mari de animale la hectar, aveau o productivitate foarte scăzută. Executînd încă din primăvara anului trecut, reînsămînţarea cu ierburi valoroase a păşunii, crearea culiselor de arbuşti ghimpoşi şi a perdelelor de protecţie, construirea de gărduleţe şi cleionaje pe firul ravenelor şi în părţile abrupte ale versanţilor etc., colectiviştii au reuşit să obţină chiar din primul an o producţie de 6000-7000 kg masă verde la hectar, faţă de 300-400 kg cîte se realizau în medie la hectar înainte de ameliorare. Unele suprafeţe fiind folosite ca fîneţe au dat cîte 4000-5000 kg fîn la hectar, de peste 8 ori mai mult ca în trecut.

În acelaşi fel au procedat şi colectiviştii din Luncani, raionul Turda, Viile Dejului, raionul Dej, şi alţii care pe suprafeţele în pantă supuse procesului de eroziune, iar uneori chiar erodate puternic, au plantat pomi şi vii realizînd astfel producţii sporite de fructe şi struguri şi importante venituri băneşti.

Se ştie că pe terenurile arabile situate în pante, din cauza executării greşite a arăturilor, însămînţărilor şi prăşitului din deal în vale, anual se scurg în văi 200—400 vagoane de apă şi 40-50 tone de sol fertil la hectar. În asemenea cazuri producţia agricolă poate să scadă cu 40—50 la sută şi uneori chiar mai mult. Prin executarea unor măsuri antierozionale pe terenurile arabile, numeroase gospodării colective au reuşit să obţină producţii mari de grîu, porumb etc., chiar în condiţiile de secetă ale anului 1961.

Colectiviştii din regiunea noastră, sub îndrumarea permanentă a organizaţiilor de partid, vor reuşi anul acesta să pună în valoare mari suprafeţe de teren prin lucrări cerute de prevenirea şi combaterea eroziunii solului, de folosire cît mai raţională a tuturor suprafeţelor de teren. Aceasta le va aduce negreşit producţii sporite la hectar şi venituri din ce în ce mai însemnate.

Ing. PETRE CRISTEA
Secţia agrară a Comitetului regional Cluj al P.M.R.

La G. A. S. Sînandrei

Condiţii bune de muncă şi de trai

În cursul anului trecut, muncitorii, inginerii şi tehnicienii care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat din Sînandrei, regiunea Banat, au obţinut, în întrecerea socialistă, rezultate de seamă. Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată, de pildă, a fost de 3.263 litri, faţă de 3.100 litri cît prevedea planul. Succese importante s-au obţinut şi în sectorul porcin. Prin realizarea unui spor de creştere în greutate mai mare decît cel planificat, planul de livrare la carne a fost depăşit cu 10.000 kg.

Pentru obţinerea acestor rezultate, conducerea administrativă a gospodăriei şi comitetul sindicatului, sub îndrumarea permanentă a organizaţiei de partid, s-au preocupat îndeaproape de îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale muncitorilor.

În cele trei grajduri de vaci, de exemplu, s-a introdus mulsul mecanic şi adăpatul automat. De asemenea, într-un grajd de 100 capete vaci de lapte s-a mecanizat scoaterea gunoiului. De asemenea tot în acest grajd s-a instalat o linie aeriană pentru transportul furajelor, atît al celor concentrate, al borhotului, silozului cît şi al celor fibroase. In grajdurile de vaci au mai fost instalate boilere (electro-încălzitoare) pentru asigurarea în permanenţă cu apă caldă necesară spălării ugerului înainte de muls, ca şi preparării hranei în timpul iernii.

Mecanizarea unor lucrări în sectorul taurin a dus la uşurarea efortului fizic al muncitorilor, ceea ce a făcut să crească productivitatea muncii cu peste 30 la sută. O dată cu aceasta au crescut şi veniturile realizate de muncitori cu 20—25 la sută.

Şi în sectorul porcin s-au mecanizat unele procese de muncă. A fost instalată peste tot linie de decovil, iar în toate îngrăşătoriile şi maternităţile s-a introdus reţeaua de apă.

Pentru uşurarea efortului fizic al îngrijitorilor de porci, în prezent se lucrează la introducerea mecanizării pregătirii, transportării şi administrării furajelor în îngrăşătorii şi în grajdurile de tineret porcin. Mecanizarea va începe cu dozarea, amestecul şi umectarea concentratelor. O dată pregătite, concentratele vor fi transportate, prin acţiune mecanică, direct din magazie în grajduri şi distribuite în jgheaburi. Prin mecanizarea pregătirii, transportării şi administrării furajelor în sectoarele îngrăşătorii şi tineret porcin, productivitatea muncii şi veniturile îngrijitorilor vor creşte simţitor.

Comitetul sindicatului şi conducerea administrativă a gospodăriei au avut în centrul preocupărilor lor îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi în sectorul mecanic. În atelierul mecanic, bunăoară, s-a instalat un sistem aeroterm pentru încălzirea atelierului în timpul iernii. La atelierele de fierărie şi sudură au fost instalate ventilatoare pentru evacuarea gazelor şi primenirea aerului.

De asemenea, în atelierul de tîmplărie s-a instalat o maşină universală de rîndelat, mărind astfel productivitatea muncii cu mai bine de 200 la sută. Iar în atelierul mecanic a fost construit, cu mijloace locale, un banc de centricubat pompe de injecţie în cursul anului trecut, s-a refăcut şi toată instalaţia electrică din gospodărie, iar maşinile şi motoarele electrice au fost legate de priza de pămînt.

Grija faţă de om se reflectă şi în faptul că au fost contruite 16 case de locuit cu 32 de apartamente (în prezent se mai construieşte o casă cu 2 apartamente).

Biblioteca Stela Iorgu, din comuna Cumpăna, regiunea Dobrogea, vizitează descori fermele colectivei pentru a împrospăta bibliotecile volante pe care le are aici. Iat-o aducîndu-i un nou lot de cărţi colectivistei de păsări Dumitra Losenschi.

Foto: T. IOANEŞ

Lăstunaşul lui Păun

Înainte de a intra pe poarta largă, cu arc din cetină verde deasupra, Ilie Păun şi-a pipăit pe rînd buzunarele. I se năzărise aşa, deodată, că şi-a uitat ţigările şi chibriturile acasă. Dar nu şi le uitase şi a zîmbit mulţumit. De fapt, mulţumirea lui venea de undeva din suflet şi nu-şi dădea seama de ce. Toată noaptea se gîndise: cu ce mă duc eu mîine la adunare? La prima adunare generală a colectivei la care lua şi el parte. Cînd semnase cererea şi o dăduse, parcă nu simţise atît de temeinic ca acum marea cotitură a vieţii sale. Dar cînd s-a trezit chemat la adunarea generală a colectiviştilor, şi mai ales cînd a ştiut că numai o noapte îl mai desparte de această adunare, un fel de nelinişte a început să-l stăpînească: „Cu ce mă duc eu mîine la adunare? Doar am intrat într-o gospodărie nouă, într-o viaţă nouă şi obiceiul e să aduci un dar cînd intri într-o casă nouă. Dar ce anume?".

Pînă la urmă, a găsit. Adunarea generală avea să discute planul de producţie pentru anul viitor. Fiecare colectivist trebuie să facă propuneri, să „aducă" contribuţia lui. Va să zică, şi-a zis Ilie Păun luminat deodată, asta pot să „aduc" şi eu.

Dimineaţa a plecat spre gospodărie cu inima plină...

Adunarea a început îndată. În sală era înghesuială, mulţi stăteau în picioare, nu mai era loc pe scaune. Ilie Păun a nimerit cam la mijloc, între un vecin al său, Dumitru Cojoc şi un colectivist tînăr, abia devenit cap de familie cu cîteva luni în urmă. Vecinul nu se prea sinchisea de el, nu se ferea ca să nu-i sufle fum de ţigară în ochi. Tînărul însă se ţinea drept şi căuta să nu-i stînjenească deloc pe cei de alături. Cam pirpiriu de felul lui, cu faţa mică, rotundă, Ilie trecea întotdeauna neobservat în orice adunare. Mustăţile galbene, rare, în loc să-i dea o figură mai bărbătească, îl făceau să pară şi mai şters, şi mai fără vlagă. De data asta totuşi, Ilie Păun ţinea capul sus şi pieptul niţel scos în afară. Ochii lui albaştri căpătaseră o anumită strălucire. Stătea, aşa cum nu stătuse el niciodată în vreo adunare la cămin sau la şcoală, atunci cînd se discutau treburile obşteşti. Parcă mai crescuse, se mai înălţase. În orice caz, de la o vreme, Cojoc băgă şi el de seamă că vecinul său are ceva deosebit în înfăţişare şi nu-i mai suflă fumul ţigării în ochi. Ba nici nu-l mai împinse cu coatele. Îl privea mirat din cînd în cînd şi-şi zicea: „Ia uite la Ilie parc-a mai crescut c-un cap".

Ilie Păun nu crescuse, dar îşi simţea inima crescută. Doar nu degeaba fusese şi el împreună cu alţi colectivişti în vizită la cei din Ponoarele. Gospodărie bogată, milionară, cea din Ponoarele. Avuseseră ce vedea. Din ce-a văzut acolo, din ce mai ştia el, din ce se mai gîndise în noaptea trecută, Ilie Păun îşi limpezise cîteva propuneri. Îi părea rău că nu avusese vreme să le spună şi femeii. Sau vreunui vecin.

În vremea asta, la masa prezidiului adunării, preşedintele gospodăriei colective îşi citea raportul. Ilie Păun l-a urmărit atent chiar de la primele cuvinte. Căută să memoreze cifrele, să şi le închipuie „cam cît ar veni" dar era zadarnic. Cînd a încercat să-şi închipuie cam în cîte zile vor termina ei semănatul celor peste o mie de hectare acum în primăvară, s-a speriat. Dar n-a avut vreme să se mire prea mult, că alte cifre au venit să-i învălmăşească gîndurile: sute de mii de kilograme de grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, milioane de lei venituri, contracte cu statul pentru vînzări de cereale, fond de bază, construcţii, sute de vite şi de porci, mii de găini, viţei, oi... Ascultînd, Ilie Păun uitase aproape de toate propunerile cu care venise de acasă.

Cînd s-au început înscrierile la cuvînt, nici n-a cutezat să ridice privirile. I s-a părut că tot ce trebuia spus, se spusese în planurile citite. Erau atît de mari, încît nu mai încăpea lîngă ele nici o completare.

Şi totuşi, colectiviştii găseau mereu alte şi alte propuneri de făcut: care loturi sînt mai bune pentru o cultură, care pentru altele; cum să fie construite grajdurile noi, cum să se mărească producţia de lapte, cum să se amenajeze o crescătorie de pui şi altele.

Deodată Ilie Păun şi-a adus aminte de una din propunerile cu care venise de acasă. Îşi dădu seama că nu o făcuse nimeni încă. Era vorba de amenajarea „Lăstunaşului" pentru a putea fi plantat cu pomi fructiferi sau cu viţă. De mult se gîndise el la asemenea lucrare. Acolo păşteau vara caprele şi cîrdurile de miei ale oamenilor. Mai jos, spre pîrîu, dealul era ciuntit de culburile lăstunilor de apă. Acolo a avut şi el un ogoraş de pe care însă nu scotea niciodată nimic. Era prea pieziş ca să poată fi arat. Ploile îl brăzdau cu şuvoaie repezi, cărînd la vale pînă şi firele de iarbă. Demult, o dată, încercaseră cîţiva oameni să-l planteze cu salcîmi. Dar erau puţini cei care se ţinuseră de vorbă, şi acum cîteva pîlcuri de copaci piperniciţi arătau ca nişte smocuri de păr pe o spinare năpîrlită.

Dar acuma... Ilie Păun simţi că se încălzeşte mai tare. Ce să facă? Să-şi spună sau nu gîndul acesta care-l frămînta demult?

— Tovarăşi, mai este vreo propunere? întrebă preşedintele de la masa prezidiului.

Urmă o tăcere, semn că nimeni nu mai avea nimic de spus. Ilie Păun îşi dădea seama că acuma ar trebui să se ridice. Că dacă nu vorbeşte acum, înseamnă că degeaba a venit aici, că se va simţi ca un musafir care a venit, a prînzit din cele mai bune bucate şi a plecat fără măcar să dea bineţe gazdei.

— Chiar nu mai este nimeni care vrea să ia cuvîntul? stărui preşedintele.

Tăcerea continua.

— Au vorbit treizeci şi nouă de tovarăşi, spuse iar preşedintele. Mai trebuie unul ca să fie patruzeci în cap.

„Acela aş fi eu", îşi zise Ilie Păun.

— Nu mai e nici o problemă pe care ar fi bine s-o discutăm? nu se lăsă preşedintele, după ce se sfătui cîteva clipe cu cei de lîngă el de la masă. Atunci să trecem la punctul următor... Dacă nu mai este nimeni care vrea să ia cuvîntul.

— Eu, zise deodată Ilie Păun, fără să se ridice.

Vorbise destul de slab, dar preşedintele îl auzi.

— Vedeţi, zise el repede, iată că împlinim numărul de patruzeci. Poftim tovarăşe.

Cînd se ridică şi privi în jur, Ilie Păun văzu numai chipuri cunoscute, megieşi, prieteni, care-l priveau cu atenţie, aşteptînd. Şi deodată nu se mai ruşină şi-i veni tot curajul. Îşi dădu seama că nu e nevoie nici măcar să-şi aleagă cuvintele. Că trebuie să vorbească aşa cum vorbeau în sfaturile de fiecare zi, cînd se întîlneau mai mulţi.

— Păi, eu, tovarăşi, ce vreau să propun? zise el liniştit, simţindu-se nespus de bine aşa, la un sfat atît de mare şi important. Eu vreau să zic de Lăstunaş. Că acolo tot nu se face nimic. Păi să facem ceva şi cu el. Că am văzut la cei din Ponoarele, cînd am fost în vizită, că au făcut terase şi au pus pomi. Noi să punem vie. Că vine spre soare şi nu e greu, acuma sîntem mulţi, şi putem mult. În cîteva zile, într-o săptămînă, două, l-am isprăvit.

Preşedintele da din cap, cei de la masă ca şi cei din sală ascultau cu atenţie. Unii murmurau: Aşa, aşa... adevărat... Numai contabilul gospodăriei scria de zor, chiar de cînd începuse Păun să vorbească. El trimise o hîrtiuţă la masă şi preşedintele o citi, apoi o trecu celorlalţi.

— Tovarăşul contabil vrea să ne dea o lămurire la propunerea aceasta, anunţă preşedintele.

Contabilul se sculă, iar Ilie Păun se aşeză, fără să-şi termine cu totul gîndul.

— Tovarăşi colectivişti, vorbi contabilul cu glasul său puţin cîntat. Propunerea tovarăşului Ilie Păun e bună, dar e prematură. Şi noi ne-am gîndit la amenajarea Lăstunaşului. Dar deocamdată nu putem. Nu putem tovarăşi. Avem mari investiţii de făcut anul acesta. Lucrări multe. Pentru amenajarea Lăstunaşului sînt necesare, după o estimare prealabilă, circa 5.000 zile-muncă. Plus costul materialului săditor. Nu putem afecta un număr atît de mare de zile-muncă unei lucrări care ne aduce beneficii peste cîţiva ani. Astfel că propunerea tovarăşului Ilie Păun...

Ilie Păun asculta dar nu înţelegea bine. Propunerea lui nu e bună. Nu trebuie amenajat acum, sînt alte treburi mai urgente. Dar de ce e nevoie de atîtea mii de zile-muncă? Iată, acum e februarie, vremea e călduţă, alte lucrări importante nu sînt de făcut, iese tot satul şi isprăveşte terasarea într-o săptămînă.

— Păi ce zile-muncă, tovarăşe? îl întrerupse el pe contabil. Ieşim şi facem treaba, şi gata. Înseamnă că satul nostru, gospodăria noastră a făcut o treabă bună.

— Nu-i aşa, tovarăşe Păun, îi întoarse vorba contabilul. Aici trebuie să gîndeşti ca un colectivist. În colectivă totul e planificat, prevăzut mai dinainte, socotit în zile-muncă, nu merge aşa, ca-n vremea cînd eram individuali şi făcea fiecare ce-l tăia capul şi cînd voia el.

Ilie Păun asculta şi nu pricepea decît un lucru. Că propunerea lui e nepotrivită, că mai bine făcea dacă tăcea.

— Tovarăşi, propunerile noastre trebuie să fie bine gîndite, urmă contabilul. Aici, în gospodăria colectivă...

— Un moment, tovarăşe contabil, se ridică de la masă secretarul organizaţiei de partid. După cîte înţeleg eu, dumneata nu eşti de acord cu propunerea tovarăşului Păun.

— Ba da, sînt, dar nu acum, încă nu e vremea ei, răspunse cam nesigur contabilul şi se aşeză.

— Va să zică, propunerea e bună. Şi asta-i face cinste tovarăşului Păun, îi face cinste că s-a gîndit la treburile gospodăriei noastre mari, colective, la înflorirea ei. Dar asta nu e tot, urmă secretarul. Tovarăşul Păun a mai făcut o propunere, mai importantă. Această muncă se poate face fără zile-muncă, fără să mărim cheltuielile gospodăriei. Prin muncă patriotică. Am înţeles bine, tovarăşe Păun?

Ilie Păun înflorea. Golul din suflet i se umpluse cu o bucurie caldă, care-i îmbujorase uşor obrajii.

— Aşa-i.

— Asta, tovarăşi este una din propunerile cele mai importante făcute azi aici, urmă secretarul. Pentru că ea arată dragostea colectiviştilor pentru gospodăria lor colectivă. Eu propun să o înscriem printre hotărîrile noastre.

. . . .

Astăzi, dealul cu viile cele mai productive ale gospodăriei agricole colective „Victoria" din satul Frăteşti se numeşte „Lăstunaşul lui Păun".

VINICIU GAFIŢA

CALEA ARĂTATĂ DE PARTID — calea belșugului și fericirii

Comana, Topalu, Chirnogeni, Fîntînele, Cobadin, Tătaru, Ostrov... Enumerarea gospodăriilor colective fruntașe din regiunea Dobrogea, ar putea continua pe multe rînduri. In puțini ani, gospodăriile colective din această primă regiune cu agricultura complet colectivizată au obținut succese care demonstrează în modul cel mai convingător posibilitățile nelimitate pe care colectivizarea agriculturii le deschide dezvoltării puternice a producției agricole, ridicării nivelului de viață al țărănimii colectiviste.

Marile realizări obținute de regiunea Dobrogea în acești ani sînt rodul muncii însuflețite a miilor de colectiviști, care, conduși și îndrumați de organizațiile de partid, avînd mereu în frunte pe comuniști, au transformat și transformă necontenit în holde tot mai roditoare pămînturile altădată sterpe dintre Dunăre și Mare.

In pagina de față încercăm să dăm o imagine a înfăptuirilor din satele dobrogene, prezentînd gospodăria colectivă „8 Mai" din comuna Cobadin, raionul Negru Vodă.

Principala noastră preocupare: SPORIREA AVUȚIEI OBȘTEȘTI

SABRI EMURLA
președintele gospodăriei colective

Gospodăria noastră colectivă a împlinit de curînd 11 ani de existență. Dar nici unul din acești ani nu poate fi comparat cu vreunul din vechii ani. Căci cum poți compara, de exemplu, anul 1958, primul de după completa colectivizare a regiunii noastre, Dobrogea, cu oricare din anii trecutelor regimuri? Sporul la porumb, numai sporul, obținut de gospodăria noastră colectivă în 1958, a fost de 1.200 kg la ha, adică mai mare decît toată producția la ha a oricărui an din vechea Dobroge. Sau cu care an din trecut poate fi comparat 1954, anul electrificării Cobadinului? Desigur, cu nici unul. S-ar putea spune că electrificarea e un eveniment care nu se petrece în fiecare an. E adevărat, dar un asemenea eveniment nu s-a petrecut, și nici nu se putea petrece, decît acum, cînd la conducerea țării se află poporul, se află partidul nostru drag.

Gospodăria colectivă din Cobadin este apreciată ca o unitate bună, care a obținut succese în decursul acestor ani. Firește, succesele de pînă acum ne bucură, dar nu considerăm nici pe departe că posibilitățile pentru o și mai puternică dezvoltare a gospodăriei au fost terminate.

Datorăm succesele noastre muncii harnice a colectiviștilor, cîteva familii în primii ani după înființare, tot satul începînd din 1957. Le datorăm înainte de toate îndrumărilor prețioase ale partidului, ajutorului permanent al statului.

Despre sfaturile pe care activiștii partidului ni le-au dat, întotdeauna la timp, aș vrea să spun cîteva cuvinte. Chiar din anul următor înființării gospodăriei colective, producțiile de grîu și porumb au început să crească. Comasarea pămîntului, lucrul cu mașina și după regulile agrotehnice își spuneau cuvîntul. Tendința din unele gospodării de a se repartiza toate produsele la ziua-muncă, despre care am mai auzit vorbindu-se, s-a făcut, în primii ani, simțită și la noi. Tovarășii de la partid ne-au spus atunci: „Gîndiți-vă și la viitor, vindeți o parte din produse și ridicați grajduri, cumpărați-vă utilaje și îngrășăminte. Așa vă puteți dezvolta puternic gospodăria"!

● Raportată la 100 de hectare teren, producția marfă realizată în 1961 a fost de 79.460 kg cereale, 9.852 litri lapte de vacă, aproape 5.000 kg carne. Se prevede ca în acest an, ca urmare a sporirii producției, gospodăria să realizeze cantități sporite de producție-marfă în toate sectoarele. Aproape 95% din producția-marfă a gospodăriei se realizează prin contractări cu statul.

● Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost anul trecut de aproape 2.500 de litri. Ea va ajunge în 1962 la 2.700 litri pe cap de vacă furajată de la un efectiv mediu de 290 de vaci.

● Veniturile bănești planificate pentru acest an vor ajunge la 7.100.000 de lei, din care 3.100.000 de lei vor fi obținuți din sectorul zootehnic.

Au fost îndemnuri înțelepte, pline de grijă pentru întărirea gospodăriei și creșterea bunăstării colectiviștilor și de aceea ele au găsit ecou în inimile oamenilor. În acest scurt răstimp, avuția obștească a colectivei noastre a crescut mereu, ajungînd la sfîrșitul anului trecut la peste 6.829.000 de lei.

Sau, ca să dau un alt exemplu. Creșterea vacilor era la noi o îndeletnicire foarte puțin cunoscută. Animalul nelipsit de lîngă casa omului era măgarul cu care se scotea apa din adîncul pămîntului. Dar sporirea veniturilor, mai ales a celor bănești, nu ar fi fost cu putință contînd numai pe cereale. Îndemnați de organele de partid și, în primii ani, folosind în cea mai mare parte creditele de stat, am dat o largă dezvoltare sectorului zootehnic. La sfîrșitul anului trecut ajunsesem la un efectiv de 673 de taurine, din care 357 vaci și juninci, 1.881 de porcine din care 321 scroafe, 2.296 de ovine, peste 20.000 de păsări, 110 colonii de albine. Producțiile mari obținute din acest sector ne-au dat putința ca, din 6.650.000 lei venit bănesc obținut în 1961, peste 2.390.000 de lei să ne aducă numai zootehnia.

Astfel ne putem da ușor seama ce au însemnat pentru noi, îndrumările pe care organele de partid ni le-au dat permanent.

Am ridicat în acești ani 88 de construcții, printre care 4 magazii, 24 de pătule, 9 grajduri, 3 maternități pentru scroafe, 4 îngrășătorii de porci, 20 de cotețe pentru păsări. Ne-am cumpărat utilaj pentru munca în cultura mare, în vii și livezi, la grădina de legume, în ateliere.

Toate acestea reprezintă avuția noastră comună, mijlocul hotărîtor pentru continua sporire a producției, a ridicării bunăstării colectiviștilor.

Să sporești necontenit avuția obștească este unul dintre cele mai prețioase învățăminte pe care le-am desprins din propria noastră experiență.

Începutul muncii în gospodărie, cînd nu aveam nici măcar o vacă, nici măcar o prășitoare, se pierde undeva în urmă, deși n-au trecut de atunci decît 11 ani.

ÎNCĂRCĂTURA DE ANIMALE ȘI PĂSĂRI la suta de hectare

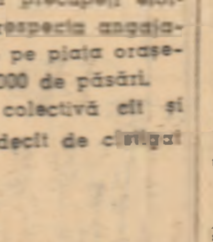
	REAL. 1960	REAL. 1961	PLAN 1962
TAURINE	15	19	25
din care VACI ȘI JUNINCI	7	9	13
OVINE	61	67	88
PORCINE	37	55	95
din care SCROAFE	4	9	12
PĂSĂRI	250	340	1090

Cîțiva fruntași au cuvîntul:

NICOLAE RAFTU: De 5 ani muncesc în sectorul zootehnic al gospodăriei colective și anume, ca îngrijitor-mulgător la vaci. E un timp suficient pentru a-mi da pe deplin seama că producția depinde, înainte de toate, de munca îngrijitorului. Am în răspundere un lot de vaci, a căror rasă este cîteodată vorbită numai de rău: — Sura de Stepă. Personal m-am convins că aceasta este nedrept. Anul trecut, de la lotul meu am obținut cîte 2.932 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Am chibzuit bine și m-am angajat ca în acest an să obțin, de la aceleași vaci, cîte 4.000 litri lapte. Furajele pentru ele îmi sînt acum din destul asigurate. Tovarășul inginer zootehnist Spînu ne îndrumă îndeaproape ca să îngrijim cît mai bine animalele. Nu ne rămîne decît să acordăm toată atenția bunei îngrijiri a animalelor și succesul ne va fi asigurat. Producție mare înseamnă zile-muncă mai multe și mai bine retribuite și aceasta o dorește fiecare dintre noi.

★

GHERGHINA MANOLIU: Munca de brigadieră la sectorul avicol e nouă pentru mine; pînă în acest an, am fost șefă de echipă într-o brigadă de cîmp. Păsări cresc eu și acasă, dar una e să te îngrijești de cîteva orătănii și alta de peste 26.000. Răspunzînd îndrumărilor partidului, gospodăria noastră colectivă va crește în acest an aproape 1.100 de păsări la suta de hectare cultivate cu cereale. Această sarcină ne-a fost încredințată direct nouă, crescătoarelor de păsări. Nu ne vom precupeți eforturile pentru a ne respecta angajamentul de a trimite pe piața orașelor în acest an, 20.000 de păsări.

Atît gospodăria colectivă cît și noi nu vom avea decît de cîștigat din aceasta.

★

MEMET GEAVIT: Anul trecut echipa noastră a dat, peste plan, la fiecare hectar de porumb cîte 730 de kg boabe, adică în loc de 3.100 kg. boabe la ha am obținut 3.830 kg — în total cu aproape 45 de tone mai mult. Sigur că nici în acest an nu vom rămîne în urmă. Cu prilejul repartizării sarcinilor de producție, ne-am angajat ca de pe suprafața cultivată cu porumb în lotul de 5.000 să dăm peste plan cîte 200 de kg la hectar, iar de pe restul, cîte 300 de kg la hectar. Vom obține neapărat aceste sporuri, deși sarcina de plan este mai mare decît cea de anul trecut. Din depășire, fiecare colectivist va primi drept premiu cîte 35 la sută, socotind după numărul de zile-muncă pe care l-a făcut la cultura porumbului.

Interiorul unei case de colectivist din Cobadin. Sîntem în casa cea nouă a colectivistului Nicolae Fătu

OAMENI ȘI ÎNTÎMPLĂRI

Combinerul deputat

Pentru a-mi reaminti de numele tînărului care însămînțează acum porumbul, caut în carnetul de notițe... 6 iulie 1961.

Combinele se pierd departe spre Ciobănița în lanul unduitor de grîu copt. Una singură se apropie de celălalt capăt al tarlalei înaintînd greoaie prin bogăția holdei. Combinerul privește atent golirea șuvoiului de grîu din buncăr în autocamionul însoțitor.

Președintele gospodăriei salută pe flăcăul cu fața arsă de soare, cu brațele vînjoase.

— Noroc!

— Noroc de-ăl mare, tovarășe președinte! Rîde...

Întoarce la capătul tarlalei și mărește viteza. Paletele mîngîie spicele pline și le îndeamnă spre cuțite.

E o priveliște admirabilă prin uniformitatea ei. O mare de grîu, cîteva mașini, miriște...

Tovarășul Emurla sparge tăcerea:

— Se grăbește să-i ajungă pe ceilalți băieți. E deputat în sfatul popular regional, abia a venit de la o ședință, și s-a și urcat pe mașină. Așa băieți avem noi, numai unul și unul!

Dar tovarășul Emurla nu mi-a spus lucrul cel mai important despre combinerul deputat. L-am aflat mai tîrziu.

În toate campaniile agricole a fost mereu în frunte. Un adevărat maestru în meserie, lucrează chiar pe pămîntul satului său natal. Adunat, grîul recoltat de el în ultimii patru ani, abia ar încape în douăzeci de trenuri.

Pe combinerul nostru îl cheamă Mămăligă Ion.

Numele îi e oarecum simplificat. Se spune că pe străbunicul său îl „nășise" un moșier care, înfruntat de bătrîn, i-a aruncat furios și disprețuitor:

— Mămăligarule!

Chiamuran

Chiamuran arată spre diploma înrămată pe perete și explică cu seriozitatea unui om de... 5 ani:

— Aici e tata!

Se apropie și, cu degetul, înconjoară chenarul diplomei, precizînd:

— Pe aici e porumb.

Nu, nu e porumb, sînt desenate niște motive naționale, dar în esență tot Chiamuran are dreptate: diploma i-a fost conferită tovarășului Sabri Emurla pentru recoltele mari de porumb obținute de gospodăria colectivă.

Melec, surioara mai mare, și Nuredin, elev într-a treia, dorm în camera de alături. Pofta de vorbă a lui Chiamuran i-ar putea trezi și cine știe cînd ar adormi din nou.

— Nu l-au văzut pe tata de 6 zile—vine noaptea, pleacă noaptea—așa că tu, care dormi toată ziua, liniștește-te! spuse mama.

I se face o ultimă concesie — vrea să spună o poezie învățată la grădiniță chiar în ziua aceea — „Părinții mei":

Tatăl meu e muncitor
Și lucrează cu mult spor...

Din rest, spus dintr-o suflare, se înțelege doar că și mama e muncitoare, iar recitatorul cînd va crește, va fi tot muncitor.

— Ciac isla... (foarte bine), mergi și te culcă! — zice tatăl și-și freacă ochii obosiți.

Fără „cozi de rîndunică"!

Ceea ce cu greu a putut pricepe Ilie Florea, tractoristul, era faptul următor: Ce se bagă un cioban unde nu-i fierbe oala?! El să-și vadă de mieii care i s-au dat în grijă, că pentru asta primește zile-muncă! De controlul arăturii are cine să se ocupe: președintele, agronomul, brigadierul, șeful de echipă. — sînt destui.

Frămîntări zadarnice. Dumitru Pușcașu, ciobanul, o ținea pe a lui:

— Crezi că dacă sînt cioban, nu mă pricep și la arătură? Recunoaște, fiule, că ai lăsat niște cozi cît pentru toate rîndunicile din Dobrogea... Ce ți-ai zis: aici, la Babus, e departe, n-o să controleze nimeni. „Hai cu negru peste verde că stăpînul nu mă vede!". Păi așa nu merge, băiete! Dacă nu lucrezi ca lumea o să-ți trag un perdaf în adunarea generală de o să mă ții minte pînă la pensie. Păi ce crezi!

Tractoristul a privit cu ciudă spre sat, căutînd parcă un om de înțeles, apoi spre ciobanul controlor, a mormăit ceva, și a băgat brăzdarele în cozile „tuturor rîndunicilor din Dobrogea".

— Ce părere ai despre Ilie Florea, tovarășe Pușcașu? — l-am întrebat deunăzi, cam la două săptămîni după întîmplarea de mai sus.

— He, he, s-a făcut băiat de treabă!

FRAȚII

Poșta a adus o vedere expediată din Sinaia. Expeditor: Iancu Beiu. „Mă simt foarte bine, vă doresc sănătate și pe curînd".

Tovarășul Beiu muncește de 3 ani ca îngrijitor de porci la îngrășătoria gospodăriei. Cea mai mare parte din scrofițele de prăsilă și porcii grași — cu totul peste 1.000 de capete — livrați de gospodărie anul trecut, au fost îngrijiți de Iancu Beiu. Pentru munca lui conștiincioasă, gospodăria l-a premiat trimițîndu-l în concediu de odihnă la Sinaia.

Prima zi de concediu era cît pe-aci s-o piardă: a ținut cu tot dinadinsul să termine cu expedierea celor 400 de porci grași, primul lot din totalul de 1.900, contractați la vînzare pe acest an. Dar totul s-a terminat cu bine. Dimineața ultima serie de grăsuni a fost scoasă din îngrășătorie, iar seara îngrijitorul a luat trenul spre Sinaia. Nu mai avea nici un motiv de amînare. Îngrășătoria a rămas pe mîinile unui alt om de nădejde: Constantin Beiu, fratele.

Cifre și fapte

● În cei 11 ani trecuți de la înființarea gospodăriei colective, fondul de bază al unității a crescut de aproape 56 de ori. Numai suma alocată anul trecut fondului de bază, 850.000 de lei, este de 10 ori mai mare decît tot fondul indivizibil al gospodăriei în 1952.

● Din 31 de lei cît a fost anul trecut valoarea unei zile-muncă, 14 lei s-au dat în numerar. Partea bănească din cei 35 de lei (valoarea unei zile-muncă în 1962) va fi de 18 lei. La primul avans bănesc din această primăvară, s-au repartizat colectiviștilor cîte 12 lei la ziua-muncă.

● Peste 60 la sută din casele țăranilor din Cobadin erau în trecut făcute din pămînt și acoperite tot cu pămînt. În ultimii ani, aproape 350 de familii de colectiviști și-au ridicat case noi, trainice și încăpătoare, luminate electric.

● În afară de cultura cerealelor și creșterea animalelor de producție, gospodăria a dezvoltat și alte ramuri aducătoare de venituri bănești. Grădina de legume ocupă suprafața de 50 de hectare, via 56 de hectare, iar livada de pomi fructiferi, 16 hectare.

AGROTEHNICA — cuvînt intrat în vorbirea obișnuită a colectiviștilor noștri

VASILE MARINESCU
inginer agronom

Muncesc în părțile acestea ale Dobrogei din primăvara anului 1950. Primii 8 ani, la S.M.T.-ul din Cobadin, apoi, din 1958, la gospodăria colectivă. Cineva care nu cunoaște starea din trecut a pămînturilor de pe aici cu greu și-ar imagina adevărul versurilor din „Tristele" lui Ovidiu, versuri scrise cu 2.000 de ani în urmă:

„Pe cîmpuri mohorîte pelinul
crește-n voie
Cît de amar pămîntul ți-o spune
roada lui".

Dar eu am apucat să văd ultimele rămășițe ale acestor pămînturi. Lucrate cu cele mai rudimentare mijloace ele abia dădeau, în unii ani, sămînța pe care omul nevoiaș o arunca în brazdă. Am văzut zeci de hectare de pămînt în așa hal infestat cu mărăcini și cu pir încît aveam impresia că nu plantele folositoare omului, ci buruienile erau cultivate. Am văzut rarița cu aripi neobișnuit de mari căreia, noi tinerii agronomi veniți în Dobrogea, îi spuneam submarin. Aceste aripi descopereau planta pînă sub rădăcină, lăsînd-o astfel pradă secetii.

Am amintit aceste amănunte pentru ca cititorul să-și poată imagina cu ușurință ce a însemnat aici gospodăria colectivă, ce au însemnat tractoarele pe care statul nostru le-a pus la dispoziția țăranilor. 1.800 de kg la ha în 1953, 2.200 în 1955, 2.425 în 1959, 3.540 de kg în 1961 — așa a crescut producția de porumb boabe obținută de gospodăria colectivă din Cobadin. Și, se înțelege, au crescut mereu și producțiile la restul vegetalelor: grîu, orz, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr...

Dacă în primii ani după înființarea gospodăriei colective, aproape numai arătura se făcea mecanizat, în ultimii ani, ca urmare a creșterii parcului de mașini și tractoare al S.M.T.-ului din localitate, sortimentul de lucrări mecanizate a crescut mereu. La grîu, de la arat și însămînțat pînă la recoltare folosim mașinile. La porumb, arăm, semănăm și prășim tot cu mașinile S.M.T.-ului. Tractorul și mașina au schimbat complet înfățișarea pămîntului, l-au făcut mai darnic cu oamenii.

Pentru acest an ne-am propus să obținem în medie la hectar 1.800 kg grîu, 1.800 kg orz, 2.000 kg floarea-soarelui. La cultura porumbului planul prevede să obținem de pe 490 de hectare cîte 3.100 kg boabe în medie la hectar, iar de pe restul de 440 de hectare, cultivate cu această plantă, cîte 5.000 kg la hectar în cultură neirigată. Faptul că sectorul zootehnic al gospodăriei s-a dezvoltat mult în ultimii ani, iar în 1962 va continua să crească, ca și nevoia de a valorifica mai multe cereale pentru a spori veniturile bănești, fac ca sporirea producției de porumb să fie o sarcină dintre cele mai importante pe care ne-am propus-o în momentul de față. Și nu există nici o îndoială că ea va fi îndeplinită. Cea mai mare parte din teren, înainte de toate cel destinat „loturilor de 5.000", a fost îngrășat cu gunoi de grajd și îngrășăminte chimice, am folosit numai sămînță din soiurile de porumb hibrid recomandate pentru zona noastră: terenul a fost din timp pregătit, astfel că miercuri seara (21 aprilie — n.n.) după numai 8 zile de la începerea însămînțatului, colectiviștii au terminat de semănat cu porumb toate cele 930 de hectare. A fost angajamentul lor în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, angajament pe care, după cum se vede, și l-au respectat întrutotul.

Cu aceeași grijă vor fi executate și lucrările viitoare. Pentru a spori răspunderea mecanizatorilor față de soarta producției, s-a luat hotărîrea ca unuia și aceluiași tractorist care a făcut însămînțatul porumbului și a celorlalte prășitoare pe anumite tarlale să i se încredințeze în continuare și întreținerea culturii din tarlalele respective.

Creșterea continuă a producției vegetale stă în puterea noastră. Așa cum arătam mai sus, sîntem siguri că vom obține neapărat producțiile pe care ni le-am plănuit. Rezultatele de pînă acum au dovedit-o din plin. Ne bizuim pe oameni care s-au deprins să respecte cu strictețe regulile agrotehnice, care-și dau tot interesul să le aplice cît mai bine și la timpul potrivit. Nu pot încheia aceste rînduri înainte de a aminti pe cîțiva dintre fruntașii gospodăriei noastre de la cultura vegetală: pe brigadierii Ion Gîrtone și Adi Izedin, pe șefii de echipă Iosif Mioc, Geavit Memet, Mihai Iancu, pe colectiviștii Ismet Emurla, Constantin Chiper, Domnica Ilie. Ei și numeroși alți colectiviști și-au însușit o bună experiență în producție, s-au obișnuit să considere agrotehnica drept ajutor principal în munca de sporire a recoltelor. Pentru un agronom nu poate fi satisfacție mai mare decît aceasta.

Tovarășii Sabri Emurla, președintele gospodăriei (în dreapta), și Vasile Marinescu, inginerul agronom, s-au întîlnit pe tarlaua dintre liziere. Cu cele 20 de hectare de aici, gospodăria a încheiat însămînțatul porumbului.

Pagină realizată de TEOHARI OPREA
Fotografii: D. CONSTANTINESCU

O provocare gravă la adresa păcii

• Sfidînd voința popoarelor, S. U. A. au reluat experiențele nucleare în atmosferă • Indignare și vii proteste în întreaga lume

Agențiile de presă au anunțat că la 25 aprilie Statele Unite au început o nouă serie de experiențe nucleare în atmosferă. La ora 15,45 G.M.T. a avut loc prima explozie nucleară în regiunea insulei Christmas.

Așadar cercurile agresive din S.U.A. au încălcat și de astădată în mod grosolan voința și cerințele popoarelor. Ele s-au demascat din nou în fața întregii lumi ca dușmani înrăiți ai păcii, și-au arătat din nou adevărata față de promotori ai războiului.

Încă din momentul în care S.U.A. și-au anunțat intenția de a relua experiențele cu arme atomice și au început pregătiri intense în acest sens, în întreaga lume au răsunat proteste categorice împotriva reluării experiențelor. În toate țările, reprezentanți ai opiniei publice de toate convingerile, oameni politici, savanți, muncitori, țărani au cerut cu hotărîre să se pună capăt experiențelor cu arme nucleare. Necesitatea încetării unor astfel de experiențe a fost cerută și de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite. După cum se știe, în cursul ultimei ei sesiuni, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat, cu o foarte largă majoritate, două rezoluții subliniind necesitatea de a se realiza un acord cu privire la încetarea experiențelor nucleare și cerînd tuturor statelor să se abțină de la asemenea experiențe pînă la realizarea unui asemenea acord.

In ce privește țările iubitoare de pace, ele au făcut eforturi deosebite pentru a feri omenirea de consecințele grave pe care le implică continuarea experiențelor cu arme nucleare. În cadrul tratativelor de la Geneva, ca și cu alte prilejuri, Uniunea Sovietică, sprijinită ferm de celelalte state socialiste, ca și de alte state iubitoare de pace, a făcut propuneri clare și concrete în această direcție. Șeful guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, a făcut în repetate rînduri cunoscut că guvernul U.R.S.S. este gata să semneze imediat un acord cinstit și eficient care să pună capăt experiențelor cu arme atomice. Referindu-se la această problemă, A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a reafirmat în raportul pe care l-a prezentat la recenta sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice hotărîrea guvernului sovietic „de a semna chiar astăzi un acord cu privire la încetarea experiențelor nucleare". Puterile occidentale, a spus el, știu bine că Uniunea Sovietică va îndeplini cinstit acest acord.

Cum au reacționat puterile occidentale la aceste propuneri clare și concrete? Prin tărăgăneli și amînări, printr-o atitudine menită nu să apropie ci să îndepărteze pozițiile, nu să găsească ci să împiedice găsirea de soluții constructive. De fiecare dată cînd Uniunea Sovietică a venit cu propuneri clare în această direcție, S.U.A. și partenerii săi apropiați au început să se agațe de așa-zisa problemă a controlului, prin care urmăresc de fapt nu un control eficient și cinstit asupra încetării experiențelor nucleare, ci instituirea unui sistem de spionaj pe teritoriul U.R.S.S.

La Geneva, ca și cu alte ocazii, reprezentanții occidentali au vorbit și ei despre pace, despre problema încetării experiențelor cu arme nucleare, au dus, chipurile, tratative, în această direcție. Iată acum o nouă dovadă concludentă a „sincerității" cuvintelor despre pace rostite de guvernanții americani și ai altor țări occidentale. A devenit acum cît se poate de limpede că, așa cum au arătat la timp delegațiile țărilor socialiste, poziția pe care s-au situat reprezentanții occidentali în timpul tratativelor n-a urmărit altceva decît să dea posibilitate S.U.A. să-și continue nestingherite pregătirile și să reînceapă experiențele nucleare.

Prin actul pe care l-au săvîrșit, S.U.A. și-au asumat o foarte mare răspundere în fața popoarelor.

În întreaga lume vestea despre reluarea experiențelor nucleare în atmosferă a provocat o puternică indignare. Chiar agenția americană Associated Press menționează într-o telegramă, referindu-se la un sondaj efectuat de reprezentanți ai Agenției de Informații a S.U.A. în diferite regiuni ale lumii, că „în numeroase regiuni, printre care Orientul Mijlociu, Asia de sud și Africa, opinia publică se opune reluării experiențelor". Împotriva reluării experiențelor nucleare și-au ridicat glasul studenții din capitala Japoniei, Tokio, femeile britanice, care au adresat o scrisoare de protest președintelui Kennedy, Comitetul național american pentru o politică nucleară sănătoasă etc. Popoarele din toate țările le înfierează cu mînie provocarea gravă săvîrșită de cercurile agresive din S.U.A. la adresa păcii.

În același timp, forțele păcii și progresului își întăresc vigilența față de provocările cercurilor imperialiste. Uniunea Sovietică a făcut cunoscut la timp avertismentul său față de intenția S.U.A. de a reîncepe experiențele nucleare. În raportul prezentat de A. A. Gromîko la sesiunea Sovietului Suprem s-a menționat din nou că dacă în pofida voinței popoarelor, puterile occidentale vor efectua totuși experiențe nucleare, „Uniunea Sovietică va fi pusă în fața necesității de a răspunde la aceste acțiuni ale puterilor occidentale prin efectuarea unor experiențe cu noile sale tipuri de arme nucleare care, în aceste condiții, pot fi necesare pentru întărirea securității sale, a securității aliaților ei și pentru menținerea păcii. Vom da acest răspuns la orice experiențe nucleare ale Occidentului — fie ele în atmosferă sau sub pămînt, în Cosmos sau sub apă".

DIN U. R. S. S.

O brigadă de ciobani mecanizată

Brigadă de ciobani mecanizată ! — aceste cuvinte au o rezonanță destul de ciudată. Dar însăși viața a impus această formă nouă de organizare a muncii în creșterea oilor și ea a dat rezultate bune în colhozul „Kalinin" din regiunea Semipalatinsk, unde a fost aplicată pentru prima oară.

De regulă, în creșterea oilor munca este astfel organizată: ciobanul paște oile, alți oameni se ocupă cu tunsul linii, iar alții de construirea saivanelor pentru oi, de pregătirea furajelor.

Colhoznicii din artelul agricol „Kalinin" au fost primii care au hotărît să renunțe la acest sistem. Ei și-au propus să concentreze în mîinile ciobanilor întregul complex de lucrări din creșterea oilor. Așa a luat naștere, anul trecut, ideea de a se organiza în colhozul „Kalinin" o brigadă ciobănească mecanizată.

O asemenea brigadă este alcătuită din 15 oameni—ciobani cît și mecanizatori cu experiență. Noii brigăzi, care are pe seama ei 3.000 de oi, i s-au repartizat un tractor cu uneltele remorcate, mașini de recoltat fînul, un electromotor cu pompă și alte mijloace tehnice, precum și un teren de 3.000 ha, în majoritate pășuni.

În afară de faptul că trebuie să îngrijească turma, brigăzii îi mai revine sarcina de a se preocupa de asigurarea furajelor necesare, de a pregăti adăposturi pentru iarnă; tot ea trebuie să se ocupe de tunsul oilor ș. a.

Noua formă de organizare a muncii a dat rezultate bune. Dacă înainte de la 100 de oi se obțineau 72 miei, acum se obțin cu 30 mai mult. Oile au iernat în bune condiții, nu s-a înregistrat nici un caz de mortalitate.

S-au îmbunătățit și condițiile de viață ale ciobanilor. Ei locuiesc acum într-un adevărat orășel, cu case bine amenajate, cu club, baie, uzină electrică.

Brigada luptă să obțină anul acesta cîte 110 miei de la 100 de oi, în medie cîte 3 kg lînă de la fiecare oaie — cu un kilogram mai mult decît anul trecut.

Să planificăm cu chibzuială investițiile

(Urmare din pag. 1-a)

lor, gospodăriile colective trebuie să pună un accent deosebit pe sporirea efectivelor de porci și de păsări.

Un alt obiectiv important în planificarea investițiilor îl reprezintă construcțiile de producție. În acest scop, gospodăriile colective au primit din partea statului importante credite pe termen lung, materiale la prețuri reduse și asistență tehnică. Activitatea practică de executare a obiectivelor, în special a adăposturilor pentru animale, furnizează numeroase exemple de soluții constructive economice. Astfel, o măsură economică în executarea construcțiilor s-a dovedit a fi folosirea pe scară largă a materialelor din resurse locale ca: lemn de salcîm, cărămidă confecționată în gospodărie, plăci de paie termo-izolatoare, carton și bitum pentru acoperiș. Aplicarea acestor soluții în gospodăria colectivă din comuna Grindu, regiunea București, de exemplu, a dus la economisirea a 35.000 lei la fiecare grajd de 100 de capete, 25.000 de lei la fiecare maternitate de scroafe și 14.000 de lei la fiecare coteț de păsări.

În planificarea investițiilor pentru construcții, în gospodăriile colective trebuie să se aibă permanent în vedere indicația dată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, în care se arată în legătură cu construcțiile zootehnice: „Costul unor astfel de construcții trebuie să fie potrivit destinației lor, încît să nu se mai ajungă, cum s-a întîmplat la unele gospodării colective, să-și construiască grajd după destinație, însă sanatoriu după înfățișare și preț de cost".

Pentru regiuni întinse din țara noastră, o măsură importantă de sporire a suprafeței agricole și de ridicare a potențialului de producție al pămîntului, o constituie recuperarea terenurilor neproductive și combaterea eroziunii solului. Rezolvarea acestei probleme se împletește în mod fericit cu o altă sarcină privind dezvoltarea agriculturii noastre — extinderea plantațiilor de vii și pomi. De aici rezultă că pentru gospodăriile colective din regiuni cu terenuri în pantă sau supuse eroziunii, pentru unitățile care au în teritoriul lor teren nisipos, un alt obiectiv important în planificarea investițiilor îl constituie lucrările de ameliorații agricole prin plantări de vii și pomi. Plină de învățăminte în acest sens este experiența gospodăriei colective din comuna Tîrzii, regiunea Iași. Aici, cu cheltuieli mici, a fost aplicat un complex de măsuri pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului pe o suprafață de 1.196 ha. teren arabil. O mare parte din această suprafață a fost sau va fi plantată cu pomi fructiferi și viță de vie. Asemenea acțiuni se duc și în zonele de deal din regiunea Argeș, în raionul Bujor, regiunea Galați, pe terenurile nisipoase din valea Dunării, în stînga Jiului, în regiunea Oltenia, și în alte regiuni ale țării.

Numeroase exemple concludente pot fi date și în ceea ce privește folosirea fondurilor bănești pentru extinderea culturii legumelor, mai ales în jurul orașelor și al centrelor muncitorești. Dezvoltarea culturii legumelor contribuie la asigurarea aprovizionării tot mai abundente a populației și la realizarea unor venituri mari pentru gospodăriile colective producătoare.

În condițiile completei colectivizări a agriculturii devine și mai actuală necesitatea ca, în special în gospodăriile colective vechi, sursa principală a investițiilor să o constituie mijloacele bănești proprii. În felul acesta se creează posibilități pentru acordarea de împrumuturi în primul rînd gospodăriilor colective nou înființate, ele avînd nevoie mai mare de asemenea sprijin. În unitățile tinere, ca și în cele vechi, valoarea investițiilor proprii poate să crească mult ca urmare a contractării cu statul a unor cît mai mari cantități de produse agricole.

Planificînd cît mai chibzuit investițiile, în raport cu profilul economic și cu condițiile concrete de producție, folosind în proporție crescîndă resursele proprii, gospodăriile colective vor avea putința să-și dezvolte continuu avuția obștească, să sporească producția și să răsplătească tot mai bine munca membrilor lor.

Situația țăranilor din țările Latino-Americane

ARGENTINA. In țară există 279.000.000 hectare de pămînt: 64.000.000 hectare sînt destinate culturilor agricole, iar 87.200.000 hectare (pășuni) creșterii animalelor. Pădurile ocupă 33.000.000 hectare. In țară există mari suprafețe de pămînt sterp. 72 la sută din totalul gospodăriilor țărănești nu posedă pămînt. Numărul familiilor de dijmași se ridică la 159.740, al muncitorilor agricoli la aproximativ 1.100.000, iar al gospodăriilor țărănești sărace la 235.953. Cele 11.002 familii de moșieri dețin 120.000.000 hectare de pămînt. Companiile engleze, ca Forestal, și cele din S.U.A., au acaparat în Argentina imense suprafețe de pămînt pentru agricultură și păduri. Compania engleză Forestal a tăiat în decurs de 50 de ani păduri de quebracho roșu, din scoarța căruia se extrage taninul, de pe o suprafață de 1.000.000 hectare. Țăranii din Argentina intensifică lupta pentru reforma agrară, împotriva moșierilor și monopolurilor imperialiste.

PERU. Potrivit unor date aproximative, 73 la sută din pămînturile țării se află în mîinile a circa 2.000 de moșieri care dețin fiecare peste 500 de hectare. O mare parte din latifundii aparține imperialiștilor. Corporația Cerro-de-Pasco, care a monopolizat extracția de zinc și plumb, este totodată mare proprietară funciară. Mari concesiuni au fost acordate imperialiștilor yankei în regiunea forestieră. Recent ei au achiziționat un teritoriu de 4.000 km² în regiunea Pucalpa, creînd un „stat în stat". Țăranii sînt nevoiți să muncească în dijmă la moșieri și obligați să lucreze gratuit în conacul sau casa din oraș a moșierului. Ei sînt supuși de către moșier chiar și la pedepse corporale. Lupta țăranilor din Peru pentru pămînt ia proporții tot mai mari și se ridică la un nivel mai înalt, luînd adesea un caracter de insurecție. Numai în ultimii ani, țăranii peruvieni au organizat cinci acțiuni împotriva guvernului, dar ele au fost reprimate cu ajutorul armelor.

ECUADOR. Marii moșieri, care reprezintă 2 la sută din numărul total de gospodării, dețin suprafața de 1.500.000 hectare de pămînt sau 25 la sută din întreaga suprafață de pămînt proprietate particulară. În Ecuador marii proprietari funciari sînt companiile imperialiste. Unul din marii proprietari funciari este biserica catolică. Țărănimea, care reprezintă aproximativ 70 la sută din populația Ecuadorului suferă zemijloci: de pe urma jugului feudal. Țăranii indieni din Ecuador reprezintă aproximativ 35-40 la sută din întreaga populație a țării. Moșierul dă indianului în folosință temporară o mică parcelă de pămînt, deobicei 0,5—2 hectare, cu o productivitate slabă, de regulă neirigată. Pentru folosirea acestei parcele, țăranul indian din Ecuador trebuie să muncească la moșier 4 zile pe săptămînă, primind pentru o zi de muncă 0,75 sucri, sumă egală cu 5 cenți americani, ceea ce în limba noastră înseamnă bătaie de joc. În asemenea condiții trăiesc peste 1.200.000 de țărani din Ecuador. În ultimii ani acțiunile țăranilor pentru înfăptuirea reformei agrare au luat o amploare deosebită.

Invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale

UN HARNIC GOSPODAR

— Ieri ai semănat 56 ha. Și-au mai rămas deci 45... Nu-i așa, Anghele?

— Exact, tovarășe director. Azi termin de pus porumbul la noi și de mîine trec cu băieții la colectivă, să le dăm o mînă de ajutor.

— Bine Anghele, cum ne-am înțeles. Ai grijă la calitate. Toată suprafața o semănați în cuiburi. Face Gostat-ul peste 5.000 kg la hectar, să facă și colectiva. Ai grijă că în '61 ți-a mers vestea în tot Feteștii de meșter în recolte de peste 5.000.

— Înțeles, tovarășe director.

— Nea Păcurețule, mișcă azi oile pe secara din capul comunei. E bună de pășunat. Dumneata, tovarășe Păunescu, îngrijește-te să funcționeze toate pompele, să scoatem apa din infiltrații. N-avem voie să pierdem nici un hectar. Eu mă duc pe dig, poate stăvilim pîrdalnicele astea de ape...

Tînărul director al gospodăriei de stat Fetești, inginerul Ion Călin, repartiză cu pricepere sarcinile din ziua respectivă, se interesă cu grijă de mersul lucrărilor din secțiile pe unde nu „călcase" în ziua precedentă, iar apoi cu sprinteneala celor 30 de ani, sări în docar și strunî calul.

...Feciorul plugarului Ion Călin de pe meleagurile Călărașilor a priceput încă din anii cînd era de o schioapă că întinderile mănoase ale Bărăganului pot da belșug de bucate atunci cînd sînt lucrate cu temei; a priceput aceasta chiar dacă în anii aceia rar a simțit gustul pîinii. Mai apoi, cînd „s-a copt la minte" a mai înțeles ceva... A înțeles că rodnicia Bărăganului este și mai mare atunci cînd îl lucrează oameni liberi, stăpîni pe munca și destinele lor.

Tocmai de aceea, în școală, și mai tîrziu, pe băncile Facultății de agronomie, feciorul plugarului din Modelu a muncit cu pasiunea pe care ți-o dă dorința fierbinte, tot atît de fierbinte ca soarele Bărăganului, de a fi cît mai folositor partidului, care l-a crescut și educat și al cărui ostaș este.

Și a reușit. Și-a însușit nu numai tainele lucrării pămîntului și creșterii animalelor, dar și meșteșugul de a conduce o mare unitate agricolă socialistă, cu sute de tractoare și mașini agricole moderne, cu mii de hectare și un sector zootehnic în continuă dezvoltare.

Dovadă stau rezultatele obținute în ultimii ani. Producția medie de grîu a gospodăriei agricole de stat Fetești a crescut în 1961 la 2.000 kg la hectar, față de 1.400 kg la hectar realizate cu 2 ani în urmă; la porumb, pe mai bine de 2.000 hectare gospodăria a realizat în anul trecut o medie de 4.814 kg boabe la hectar, livrînd statului peste plan mai bine de 3.000 tone; numărul vacilor a sporit în 2 ani de aproape 6 ori și totuși numai 100 litri au mai lipsit gospodăriei pentru a trece de 3.000 litri lapte pe cap de vacă. Aceasta ca o primă etapă în „ascensiunea" spre 4.000 litri.

Rezultate asemănătoare s-au obținut în creșterea porcilor, a oilor, în sectorul viti-pomicol și în alte ramuri de producție. Mărturie stau și rezultatele financiare: gospodăria agricolă de stat Fetești și-a încheiat activitatea în anul 1961 cu un beneficiu de peste 5.000.000 lei, situîndu-se prima, din acest punct de vedere, pe regiunea București.

Despre oamenii care au făurit aceste succese în muncă pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de partid, despre Anghel Pompiliu, Dumitru Ionescu, Vasile Iordache, Neagu Iulian, Dumitru Caraș și mulți alții, despre metodele lor de lucru și planurile lor de viitor, va avea să vorbească la lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, vrednicul și entuziastul director al gospodăriei agricole de stat Fetești, inginerul Ion Călin.

M. P.

Cu adîncă bucurie

(Urmare din pag. 1-a)

rînd debite foarte mari și o excelentă funcționare.

Împreună cu comunistul Constantin Buchman străbatem secția. Montorii, pe bancul cărora s-au adunat piesele componente ale viitoarei pompe, lucrează cu multă îndemînare. Deodată, îmi atrage atenția un mecanism care nu se aseamănă cu piesele aduse la asamblare. Tovarășul Buchman îmi explică.

— E o inovație la care mai lucrez. Am propus ca rodajul robinetelor să se facă mecanizat. În secția noastră avem rezultate frumoase în mișcarea de inovații.

În celălalt capăt al uzinei l-am cunoscut pe șeful de brigadă Ioan Picui, și el invitat la sesiune. Lucra la fixarea barei de suport a marcatorului semănătorii 2-S.P.C.-2. Brigada avea mult de lucru în aceste zile, căci colectivul uzinei s-a angajat, în cinstea sesiunii Marii Adunări Naționale și a zilei de 1 Mai, să pună la dispoziția agriculturii 2.000 de mașini de semănat porumb, adică cu 300 de bucăți mai mult decît prevedea planul inițial.

Comunistul Ioan Picui, care își cunoaște tovarășii de muncă și posibilitățile sectorului, este însă și mai optimist:

— Cred că pînă la 27 aprilie vom livra agriculturii peste 2.200 de semănători. Cînd mă voi întîlni la sesiune cu președintele gospodăriei colective din comuna mea din raionul Vedea, și cu ceilalți președinți de gospodării voi putea să-i întreb dacă sînt mulțumiți de mașinile noastre, dacă acestea i-au ajutat cum trebuie la însămînțatul porumbului. Trebuie să știți, îmi explică el, că din toamna lui 1961, semănătoarea a suferit unele modificări importante cum ar fi înlocuirea cuplajului de [illegible] cu principiul de funcționare hidraulică.

Comunistul Ioan Picui este mîndru și fericit de cinstea ce i s-a făcut de a participa ca invitat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Îmi spune cu bucurie:

— Am fost foarte emoționat cînd printre cei care m-au felicitat au fost și colectiviștii din comuna mea. E cu adevărat mare cinstea ce mi s-a făcut mie, unul din muncitorii uzinei, de a participa la această sesiune care va rămîne în istoria drumului nostru spre viitorul comunist.

Comunistul Ioan Picui este cu adevărat îndrăgostit de munca sa, iar brigada pe care o conduce a dobîndit o temeinică specializare. Este, de asemenea, unul dintre cei mai activi inovatori ai uzinei, fiind distins de două ori cu Medalia Muncii pentru munca sa neobosită pusă în slujba construirii socialismului.

Alături de miile de invitați care pășesc azi sub cupola uriașă a clădirii unde se desfășoară sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale se află și cei zece muncitori și ingineri de la Uzina de pompe și mașini agricole din București. Și fiecare trăiește sentimentul tulburător al unei adînci și minunate bucurii.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii